

Toen de Trojanen Carthago heimelijk hadden verlaten en koers hadden gezet richting Italië, zagen ze, omkijkend, boven de stad de gloed van koningin Dido's brandstapel, wat allen een somber voorgevoel over het verdere verloop van hun missie gaf. Dit gevoel werd versterkt toen er plotseling een hevige storm opstak en zij op last van Aeneas' stuurman Palinurus naar een schuilplaats op Sicilië moesten uitwijken. De stuurman had begrepen dat de storm een gevolg was van Aeneas' verraad aan Dido en daarom niet weerstaan kan worden. En dat er vanaf nu een vloek op de missie van zijn aanvoerder lag.

Wanneer Aeneas de tocht voortzet, is zijn moeder Venus niet gerust op een goede afloop. Zij smeekt Neptunus om een veilige overtocht voor haar zoon en zijn vloot. De god stemt toe, maar op één voorwaarde. Het zal ten koste gaan van één mensenleven: *'één zal lossing zijn voor velen'*.

Veel Trojanen blijven op Sicilië achter omdat zij niet langer in het doel van Aeneas' missie geloven: het stichten van een nieuw Troje in Italië, dat, zich spiegelend aan het Arcadië van het Gouden Tijdperk, tot heil van de wereld en de mensheid zal dienen. Palinurus gaat mee, maar alleen vanwege zijn beroepscode. Hij neemt zich voor naar Sicilië terug te keren wanneer hij zijn aanvoerder veilig in Italia aan land heeft gezet.

Dat Palinurus naar Sicilië terug wil is ook omdat hij dat aan Helena Neaira, dochter van Helena van Sparta en van Troje, had beloofd. Zij was door Aeneas vanuit Troje meegevoerd en toen het zo uitkwam op Sicilië achtergelaten om voor de tempel die daar gebouwd ging worden, als priesteres van Venus te worden aangesteld. Wanneer Helena Neaira tijdens haar inwijding in een visioen ziet dat haar beschermer zijn terugkeer met de dood moet bekopen, weet zij aan haar belagers te ontkomen. Zij wordt door goddelijke interventie naar de Helikon gebracht. Daar besluit zij - en wij volgen haar voetspoor - op zoek naar Palinurus' dode lichaam en diens schim in de onderwereld te gaan.